

er af den mobsatte Anstuelte. Det er jeg ogsaa. Jeg tror ikke paa nogen stor Medgang; men jeg tror selvfølgelig, at vi om trent ville blive staaende paa det Forbrug, der er, ligesom vi have staaet i de sidste Aar. Man regner med 600,000 Tdr. som almindeligt Forbrug her i Landet, og det er ansat efter det Forbrug, vi havde under den store Kunst- og Industriudstilling, hvor der jo sandsynligvis blev brugt en større Mængde Ol end ellers, og det er næppe troligt, at det kan være taget til i de sidste Aar. Men regne vi med det Aar, ville vi se, at der bliver en meget gunstlig Balance. Den ærede Finansminister gjorde jo, op efter Regnskabet 1889, at der vil, med de to Love holdte mod hinanden, blive en Medgang i Statsindtægterne paa 1,600,000 Kr. Derjom jeg skulde opgøre det, vilde jeg ikke bøvle just at tage det enkelte Aar, men derimod Gennemsnitsaaret, ligesom det ærede Medlem for Holbæk Amts 3de Valgfreds, og naar jeg da regner, at Nedgangen vil være 4,500,000 Kr. i Sufferet med et rundt Tal 900,000 Kr. paa Petroleum, og man saa siger, at der nu skal betales en Million til Alderdomsforsørgelse, saa have vi en Medgang af 6,400,000 Kr. Regne vi saa, at her forbruges 600,000 Tdr. Bajerstøl, altsaa fuldt saa meget som i Udstillingsaaret, og regne vi dem til 7 Kr. pr. Td., saa have vi de 4,200,000, og der er da 2,200,000 Nedgang. Om 4 Aar stiger jo Ollet til 10 Kr. Lønden, og der vil da komme en betydelig større Indtægt af Ollet. Men lad os fremdeles regne, at Forbruget selv med den Stat, der er svaret i de 4 Aar, og selv efter at Skatten er bleven 10 Kr. pr. Td., ikke gaar ned, men bliver ved de 60,000 Tdr., ja saa ville vi faa en Forsøgelse af 1,800,000 Kr. i Olfatten, og træffe vi det fra de 2,200,000 Kr., saa have vi ganske vist kun 400,000 tilbage, men saa er det rigtig nok det, at saa have vi igen 1 Million til Alderdomsforsørgelsen, og samtidig onhøvet Stubsafgiften, altsaa 1,800,000 Kr. ud af Statskassen til paa anden Maade — eller 1,900,000 Kr. har jeg frevet. Vægge vi dem igen til de 400,000 Kr., saa have vi en Medgang paa 2,300,000 Kr. Jeg ser ikke rettere, end at med en saadan finansiel Udgang have vi væsentlig holdt, hvad vi have lovet og lidt mere til.

De øvrige Indvendinger, det ærede Medlem gjorde synes mig paa flere Punkter at gaa temmelig vidt; men det skal jeg ikke komme ind paa, da det ærede Medlem jo har lovet at ville forme sine Indvendinger i Vædringsforslag, saa at vi kunne saa dem liggende for os, og vi vilde da nærmere

kunne tage dem under Overvejelse. Jeg vil sige det ærede Medlem, at hvad der i hans Vædringer vil vise sig at være fornuftigt, godt, det vil han vistnok ogsaa kunne haabe kan gennemføres, men det er jo ikke sagt, at det just heller er fornuftigt og godt, hvad et enkelt Medlem finder er det. Vi have nu ment, at Loven i sin Helhed var ret fornuftig, og at den med de Vædringer, den har faaet i det andet Ting, rigtig godt kunde bruges. Men det ærede Medlem mener, at den er haade urimelig og ubillig, og selvfølgelig maa vi, der have ment den var brugelig, være ufornuftige. Det kunde da tænkes, at det ærede Medlems Forslag kunde komme til at ligge saaledes for, at vi paa vor Side maatte finde, de ikke vare saa fornuftige, som han gerne vilde have de skulde se ud. (C. Sæge: Det er vist urimeligt!) Ja, det er vist urimeligt, siger det ærede Medlem — det tror jeg næsten ogsaa, thi han maalede Sklaggerne saa stærke, at jeg ikke just fandt rigtig god Fornuft i en saa stærk Sklaggemaling paa en saadan Lov.

Jeg har ønsket Ordet for at gøre disse Bemærkninger, og har jo nu udtalt mig om adskilligt af, hvad der er kommet frem i Løbet af Dagen. Naar man i Landstinget har været tvivlraadig overfor denne Lov, saaledes som det er gjort gældende, saa er det ganske rigtigt; men Tvivlraadigheden er ikke gaaet i den Retning, at det skulde være saadan en gunstig Lov for Ministeriet eller for den finansielle Tilstand; men Tvivlraadigheden i Landstinget er netop gaaet i samme Retning som det ærede Medlem, at man ikke kunde vente, at Olfatten vilde blive større end den var, men der var afsjort Frygt for, at den vilde synke længere ned. Jeg kan ikke se andet, end at man ved en saadan Skatteomlægning, hvor Skatten bliver lagt over paa en virkelig Luksusartikel, og hvorved en af de vigtigste Forbrugsartikler, som bruges af alle i Samfundet, bliver betydelig billigere, handler retfærdig. Det ærede Medlem fra Holbæk Amts 5te Valgfreds (Korsgaard) mente, at nu var Glænnen gaaet af Sufferloven, efter at det var sat ned fra 10 til 7 — han nævnte ganske vist ikke de Tal, men vi regnede jo oprindeligt paa 10 Ore, nu er raffineret Suffer sat til 7½, der andet til 6½, og Middelvejen er saa 7 Ore; Sufferet bliver altsaa 3 Ore dyrere end oprindeligt paaregnet. Saa kommer Petroleum, hvilken Rolle spiller den ikke for mange her i Landet, navnlig for Haandværkere og den Slags, saa jeg tror nok, at naar man vil lægge Petroleum til, saa vil det vise sig, at selve Sufferloven, som den er, er ligesaa god og rigtig som før. Dertil kommer, hvad vi